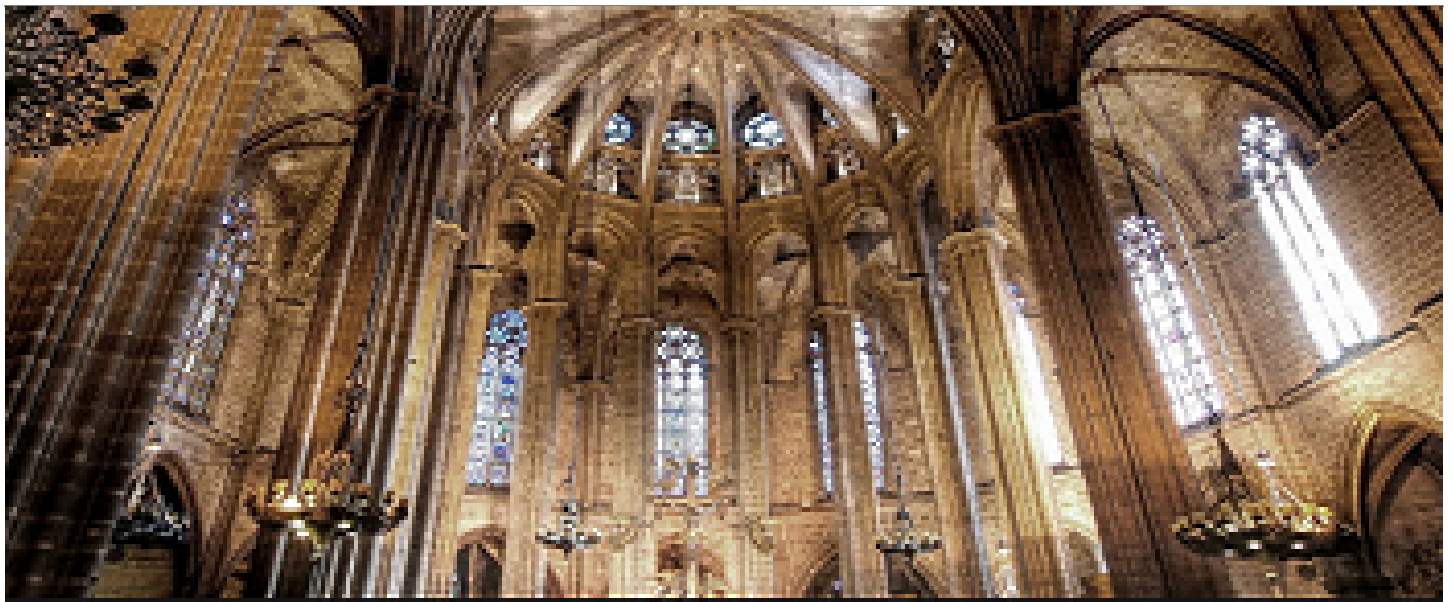

La catedral de Barcelona té un passat heretge

Autor: Sílvia Marimon

Data de publicació: 27-10-2020

Durant 173 anys a la capital catalana hi van conviure un bisbe arrià visigot i un de catòlic. La troballa d'una piscina baptismal demostra que la catedral catòlica era la de Sant Just i la de Barcelona era l'heretge. Article de Na Sílvia Marimon al diari 'Ara' del 17 de gener del 2013.

Troballa arqueològica: a l'època visigoda la catedral catòlica era la dels Sants Just i Pastor

No és cap secret que, entre els segles V i VI, a Barcelona van conviure dos bisbes. El bisbe oficial, el que exercia per a l'elit governant visigoda, practicava el culte arrià. Els arrians eren, als ulls catòlics, uns heretges, perquè negaven la divinitat de Jesús. L'altre bisbe era catòlic. Fins ara, però, no s'havia pogut demostrar la convivència dels dos cultes. Ni tampoc s'havia pogut afirmar, amb proves documentals o arqueològiques, en quina església es practicava cadascun.

La troballa d'una segona piscina baptismal al subsòl de la sagristia de l'església dels Sants Just i Pastor —la primera piscina és a la catedral de Barcelona— n'aporta proves irrefutables: durant 173 anys, a la catedral, les misses eren arrianes. Els catòlics practicaven la seva fe a l'església dels Sants Just i Pastor. "Sant Just era la catedral catòlica", afirma amb contundència l'arqueòloga i responsable de les excavacions, Julia Beltrán.

Només hi ha un altre lloc al món on s'hagin trobat dues piscines baptismals que constaten —perquè només podien batejar els bisbes— la convivència de dos cultes: la ciutat italiana de Ravenna. "Amb aquesta troballa, s'hauran de revisar molts capítols de la història visigoda", assegura Beltrán. "Una ciutat tan petita (només 10 hectàrees) amb dos grups episcopals no és poca cosa, sobretot si es té en compte que, a l'època, els bisbes exercien un poder i un paper a la ciutat que anava molt més enllà del terreny espiritual", afegeix..

Beltrán feia molts anys que s'ensumava que el subsòl de la petita església de la plaça de Sant Just amagava secrets importants. La troballa no és casual, l'arqueòloga sabia on buscar. Les excavacions, que s'han fet en el marc del Pla Barcino de l'Institut de Cultura de Barcelona, van començar a l'octubre i el resultat l'ha deixat més que satisfeta: "És

excepcional", assegura.

La piscina baptismal estava a tocar del fòrum de la colònia romana, en un edifici annex a l'església. Allà, un cop a l'any, el bisbe catòlic batejava els nous creients, submergint-los de cos sencer a la piscina. El mossèn de l'església de Just i Pastor, i degà de la Facultat de Teologia de Catalunya, Armand Puig, està convençut que la troballa farà "reescriure la història": "No hi ha gaire documentació escrita, però les pedres han parlat de manera clamorosa".

Una convivència plàcida

El degà afirma que la troballa prova que des del 415, l'any en què el rei visigot Ataülf va entrar a la Península, fins al 588, quan aquest poble germànic es va convertir al catolicisme en el III Concili de Toledo, els dos cultes van compartir la ciutat plàcidament: "La convivència era absoluta, i fins i tot m'atreiria a dir que hi havia connivència, si es té en compte que hi va haver molts matrimonis mixtos". Començant pels líders visigots: Ataülf estava casat amb una catòlica, Gal·la Plàcidia.

Fins que no acabin les excavacions —Beltrán creu que tan sols han creuat una porta i que hi hauran moltes troballes més— l'Ajuntament no decidirà si museïtza o no les restes: "És encara massa prematur per decidir-ho", assegura el regidor de Cultura, Jaume Ciurana.

Barcelona

17 de gener del 2013

'Cultura'

Diari Ara

Sílvia Marimon

https://www.ara.cat/cultura/catedral-Barcelona-passat-heretge_0_848915145.html